



ת"פ 6008/12/16 - מדינת ישראל נגד MONTREE SATSANA,AMUUAY KONTHAISONG (עציר) - נדונה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 מאי 2017

ת"פ 6008-12-16 ישראל נ' SATSANA (עציר) ואח'

בפני כב' השופט יואל עדן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. MONTREE SATSANA (עציר)

2. AMUUAY KONTHAISONG (עציר) - נדונה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנה שנייד

הנאשם 1 וב"כ עו"ד מאיר לחן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנאשם 1

האישום וההסדר

1. הנאשם 1 ("הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים - באישום הראשון בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), וכלים, עבירה לפי סעיף 10 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של תיווך לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי האישום הראשון, בתאריך 17.11.16 במסגרת חיפוש משטרתי שנערך בבית הנאשם והנאשמת 2, נתפס סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של 126 גרם נטו, השייך לנאשם, וכמו כן נתפסו משקלים אלקטרוניים קטנים וכסף עמוד 1



מזומן בסך 10,000 ₪.

על פי האישום השני, עובר למועד תפיסת הסם המסוכן כאמור באישום הראשון, תיווך הנאשם עבור אדם אחר, באופן שמכר עבורו סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של כ- 10 גרם במחיר של 10,000 ₪.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור והורשע, ולעניין העונש הוסכם כי המאשימה תעתור לשלוש שנות מאסר מיום מעצרו, וב"כ הנאשם יטען טיעון חופשי, יוטלו מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית המשפט, ובנוסף, יחולט סך 10,000 ₪ מתוך סכום שנתפס אצל שני הנאשמים.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה עותרת להטיל על הנאשם מאסר למשך שלוש שנים. נטען כי מדובר בביצוע עבירות חמורות מאוד, ולא די בכך שהנאשם החזיק בסם מסוכן מהסוג האמור בכמות גדולה מאוד שלא לצריכה עצמית, אלא גם תיווך עבור אחר בכך שמכר 10 גרם מהסם המסוכן, תמורת 10,000 ₪.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה ולטבלאות של ענישה. יאמר כבר עתה, כי אינני סבור כי הענישה צריכה להיות עניין לטבלאות, ועניין לאבחנות מתמטיות. הענישה הינה אינדיוידואלית, וצריכה להביא במסגרתה את מכלול השיקולים הקשורים הן לנסיבות הביצוע, והן לנאשם. לא קביעת מתחמי הענישה, ולא הענישה במסגרתם, צריכה להיעשות באופן של טבלאות המביאות במסגרתן נתון זה או אחר.

נטען כי הנאשם בנוסף להחזקה של סם מסוכן בכמות גדולה גם ביצע עבירת תיווך, והחזיק כלים, והדבר מעיד כי עולם הסמים אינו זר לנאשם וכי הוא פועל למען בצע כסף, ומהעולה מהאישום השני, ניתן ללמוד כי הנאשם היה עתיד להרוויח ממכירת הסמים בהם החזיק, לכל הפחות סך של 126,000 ₪, לאור הסכום האמור באישום השני.

לאור זאת, עותרת ב"כ המאשימה להכביד ברכיב הקנס.

נטען כי יש להילחם במערכת הפצת סמים, אף ללא אבחנה בין סוגי הסמים, באמצעות הטלת עונשים כבדים.

3. ב"כ הנאשם טוען כי פסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מתייחסת לייבוא, שלא כבענייננו. נטען כי יש לעשות אבחנה בין אדם שמייבא לבין אדם שמחזיק. ב"כ הנאשם מפנה לפסיקה מטעמו.

נטען כי הנאשם נתין זר, אינו דובר את השפה העברית, אין לו קרובי משפחה בארץ ומאסרו כרוך בקשיים לא מבוטלים, והטלת מאסר בפועל יוצרת קושי כפול, שכן לא רק שלא יזכה לביקורים, אלא גם יחוש מבודד בגלל קשיי שפה.



נטען כי הנאשם עבד כדי לפרנס את משפחתו בחו"ל.

לטענת ב"כ הנאשם, לאור פסיקה שהוא מפנה אליה וכן בהתייחס לפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, וכנגזרת מהעונשים שהוטלו שם, והעובדה שהעבירות היו ברובן עבירות ייבוא וסחר, על הענישה במקרה זה לא לעלות על שנה אחת של מאסר בפועל.

נטען כי הנאשם הודה במשטרה מיד, וגם בבית המשפט, לקח אחריות מלאה, ומבקש לסיים את ההליך המשפטי תוך שהוא מתחרט ויודע שעליו לשם מחיר.

ביחס לקנס, מבקש ב"כ הנאשם כי הקנס יהיה מינימאלי, וכי די בחילוט בסך 10,000 ₪.

נטען כי קיים קושי כלכלי עצום של הנאשם 1, שיצטרך להשיב את הכסף לאחר.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובו רף ענישה עליון מוסכם, זהו טווח ענישה אשר קבעו הצדדים.

לאור קיומו של טווח הענישה האמור, במסגרת ההסדר, אינני מוצא מקום לקביעת מתחם עונש הולם, הגם שאני סבור כי הרף העליון של הטווח, מצוי בתחתיתו של מתחם עונש הולם.

5. רבות דובר בפסיקה על הצורך להילחם מלחמת חורמה בעבירות הסמים.

הענישה הינה תוצאה של איזון בין שיקולי הענישה השונים בנסיבותיו של כל מקרה תוך שיקלול נתונים וערכים שונים וביניהם - העבירה - סוגה וחומרתה, אופן ביצועה, הנאשם ונסיבותיו האישיות, אינטרס הציבור והערכים המוגנים.

בביצוע העבירות פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

6. לעניין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים, אפנה לע"פ 6029/06 מ"י נ. שמאי, פד"י נח' (2) 734, לרע"פ 4267/05 בוקובה נ. מ"י (11.5.2005), שם לא קיבל בימ"ש המלצת שירות המבחן תוך הדגשת המאבק בנגע הסמים, ע"פ 7070/03



עמיעד זניד נ. מ"י, (3.4.2006), ע"פ 6373/06 מ"י נ. אלנשמי (6.9.2006), ע"פ 411/04 טטרו נ. מ"י (9.1.2006) וע"פ 3759/03 תמיר נ. מ"י (19.2.2004) שם נקבע כי יש משקל לשיקול ההרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאלים.

החומרה הרבה בה רואה הפסיקה את עבירות הסמים אינה רק בעבירות סחר, אלא גם בעבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית, וודאי שגם בעבירות של תיווך, מתוך ראייה כי יש להילחם בכל שלבי מערך הסמים.

"כנגד השיקול האישי עומד במקרה דנן השיקול ההרתעתי כשלצידו הגורם החינוכי. נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים; ולעניות דעתי - השיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל".

ע"פ 996/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל**, תק-על 95(4), 176.

7. שני האישומים בהם הודה והורשע הנאשם, מעלים נסיבות המעידות על היותו של הנאשם חוליה, שאינה שולית, במערכת הפצת סמים מסוכנים.

הנאשם מחזיק בביתו כמות גדולה של סמים מסוכנים, ומחזיק כלים לשקילת הסמים המסוכנים וכסף מזומן.

האמור באישום השני החמור מאוד לכשעצמו, מעיד גם הוא על היות הנאשם בתוך מערכת ועולם הסמים, והפצתם.

על פי האישום השני הנאשם מתווך בביצוע עסקת סמים מסוכנים בכך שהוא מתווך במכירת 10 גרם של סם מסוכן מהסוג אותו החזיק כאמור באישום הראשון, כנגד סך 10,000 ₪.

הנסיבות האמורות, המעורבות של הנאשם במערכת הפצת סמים, כפי הנחזה מעובדות כתב האישום המתקן, כל אלו מחייבים ענישה משמעותית, ושיקולי הענישה המרכזיים צריכים להיות שיקולי הרתעה ומניעה.

הענישה

8. הנאשם יליד 1980, אין למאשימה עבר פלילי להציג בעניינו. הנאשם נתין זר.



אכן, כטיעוני ב"כ הנאשם, המשמעות של מאסר כאשר מדובר בנתין זר, כוללת היבטים מסוימים קשים יותר, לאור המרחק מהמשפחה והעדר ביקוריה.

לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהצורך במתן מענה עונשי הולם למי אשר הכניס עצמו למערכת הפצת סמים.

לא ניתן לומר על הענישה אשר ברף העליון של טווח הענישה שהוסכם על הצדדים, כי היא מחמירה, לאור הנסיבות של ביצוע העבירות.

מדובר בכמות משמעותית וגדולה מאוד של סם מסוכן, אשר הנאשם, ככל הנראה, ציפה להכנסה כספית משמעותית כתוצאה מההחזקה האמורה, והכלים שהחזיק מעידים כי פני החזקת הסם, היו להפצה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לאור העדר עבר פלילי להצגה, ולאור הטיעונים הקשורים בהיותו של הנאשם נתין זר, מצאתי לנכון להקל במידת מה מהענישה, מהרף העליון, הגם שכאמור גם הוא איננו בבחינת החמרה.

לעניין רכיב הקנס - נתפסו כספים בסך של 32,000 ₪ מאת שני הנאשמים. על הנאשמת 2 הוטל קנס בסך 5,000 ₪.

אני מוצא כי בנסיבות ביצוע העבירות, יש צורך בענישה כלכלית, שכן בהיות העבירות גם בעלות היבט כלכלי, הרי שלרכיב זה יש יסוד של הרתעה.

אשר על כן, יוטל על הנאשם קנס בסך 15,000 ₪.

גם בגובה הקנס המוטל קיימת התחשבות בכך שהנאשם נתין זר, וכן בכך שהגיע לארץ, במקור, כדי לעבוד. ההיקף האמור של הסמים המסוכנים אשר הוחזקו, לצד השווי העולה מהאישום השני, מחייב היה הטלת קנס אף בסך גבוה יותר, גם לאחר החילוט המוסכם.

9. לפיכך, מוטלים בזה על הנאשם 1 העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו 17.11.16.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).



מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

חילוט - אני מורה על חילוט סך 10,000 ₪ מתוך הכספים אשר נתפסו מהנאשמים.

קנס - קנס בסך 15,000 ₪ או מאסר למשך 150 יום תחתיו. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום. ככל שתפוס בידי המשטרה סך העולה על סכום החילוט האמור לעיל, ישולם הקנס מתוך סכום זה. המשטרה תדאג להעביר את סך הקנס לקופת בית המשפט, לצורך תשלום הקנס בעניינו של הנאשם 1, והעברה האמורה תבוצע לא יאחר מיום 4.6.17.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ז,
25/05/2017 במעמד הנוכחים.
יואל עדן, שופט

הוקלדעלידיחנהפלקר